

Arrest

nr. 183 865 van 14 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. Lips, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 29 juli 1994 te Limbe. Uw vader stierf vijf dagen voor uw geboorte en u groeide op bij uw nonkel Y. J., zijn drie vrouwen, en hun kinderen te Bamenda Nkwen. U had een goeie relatie met uw nonkel, die verschillende plantages en huizen bezat, raadgever was van de partij 'Southern Cameroons National Council' (verder SCNC) en lid was van de ouderen van het dorp die deel uitmaken van het traditionele bestuur. U ontdekte pas op zeventienjarige leeftijd dat uw nonkel en zijn tweede vrouw P. uw ouders niet zijn, hoewel u daar steeds was van uitgegaan. Na de dood van uw nonkel op 26 juni 2011 werd u aangeduid als enige erfgenaam en als opvolger van uw nonkel als oudere in het dorp. De zoon en dochters van uw nonkel, en zijn eerste en derde vrouw, meenden dat u niet als opvolger en erfgenaam van uw nonkel kon aangeduid worden, en gedroegen zich agressief jegens u. U werd op een dag aangevallen door E. - de zoon van

uw nonkel - en drie van diens vrienden. Een van dezen vroeg u waar 'het document' is, en ze begonnen u te slaan. U verloor het bewustzijn en werd naar het ziekenhuis gebracht door een buurvrouw die u terugvond, nadat u aangevallen was geworden. U verbleef daarop een week in het ziekenhuis, en ging daarna klacht indienen tegen E. en zijn vrienden in het gendarmeriekantoor. E. en zijn vrienden werden daarop gearresteerd en dezelfde dag terug vrijgelaten. Wanneer ze 's avonds thuiskwamen, smeten ze stenen door het raam van uw slaapkamer. De volgende dag ging P. - die u steeds als uw moeder beschouwd had - terug naar het gendarmeriekantoor om klacht neer te leggen. Er werd gezegd dat er niet tegen E. en zijn vrienden opgetreden kon worden, en deze beslissing van elders kwam. U werd daarna door E. en zijn zussen ervan beschuldigd een homoseksuele relatie te hebben met uw goeie vriend A., en dat J. N. - een goeie vriend van uw nonkel - u geïntroduceerd zou hebben in de vrijmetselarij. U werd door uw familieleden, de ouders van A. en andere dorpelingen aangevallen en geslagen omwille van de beschuldigingen van homoseksualiteit. Nadat de gendarmes tussenbeide kwamen, werd u twee weken opgesloten, waarna u terug vrij kwam met behulp van uw advocaat. U ging daarop terug naar huis, en u werd gemeden en uitgescholden door de andere dorpelingen, waardoor u uiteindelijk niet langer naar school ging. U werd daarop, door E. en zijn zussen, ervan beschuldigd in het bezit te zijn van de verboden documenten 'Le vrai visage de Paul Biya' en 'Paul Biya's Lotion', die u van uw nonkel gekregen zou hebben en die te maken hadden met zijn activiteiten voor de partij SCNC. Hoewel u de beschuldigingen ontkende, werd u gearresteerd en gedurende drie weken opgesloten. U ging daarop terug naar huis, en u vond in uw slaapkamer een kalebas met vocht, kruiden en olie - hetgeen Afrikaanse magie betreft en verantwoordelijk is voor spirituele aanvallen. U deed uw beklag bij P., en sliep niet in uw slaapkamer maar wel in de zitkamer, daar u bang was voor spirituele aanvallen, en vertrok de volgende dag naar uw moeder te Limbe. U vertelde uw moeder, bij wie twee meisjes inwoonden, niets over de problemen die u had gekend in Bamenda Nkwen. U speelde in de moslimbuurt te Limbe, waar uw moeder woonde, vaak met de buurtkinderen voetbal, en ging ook hout halen om te koken. Wanneer u op een dag terugkwam van het halen van brandhout, werd u vergezeld door de vijfjarige buurjongen die aan uw hand met u meeliep. Wanneer jullie een brug met treinsporen wilden oversteken, plaatste u uw rechterbeen mis, en viel u samen met de jongen in de rivier. U wist zichzelf te redden maar de jongen verdronk. Er waren mensen in de buurt die het ongeluk gezien hadden, en samen met u naar de ouders van het kind gingen om uit te leggen wat er was gebeurd. De ouders van het kind geloofden niet dat het een ongeluk betrof, en beschuldigden u ervan hun kind gedood te hebben, omdat u christen bent en zij moslims. U werd daarop aangevallen en met de dood bedreigd, tot de politie tussenbeide kwam en u meenam. U spendeerde daarop drie dagen in de cel, waarna u vrijkwam en onderdook in Isokolo bij een zekere M., een vriend van J. N.. Daar vernam u van M. dat uw moeder aangevallen werd, en de meisjes die bij haar inwoonden, verkracht. U vermoedt dat E. en zijn vrienden hiervoor verantwoordelijk zijn. J. N. organiseerde uw vlucht uit Kameroen, en u verliet op 17 december 2011, per vliegtuig Kameroen.

U kwam aan te België op 18 december 2011 en vroeg er een **eerste keer asiel** aan bij de Belgische asielinstanties op 19 december 2011. Op 27 december 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. **U ging niet in beroep tegen deze beslissing.**

Op 26 december 2016 werd u op de trein gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en werd vastgesteld dat u illegaal in België verblijft. U werd daarbij overgebracht naar een gesloten centrum, met het oog op uw repatriëring naar Kameroen. Er werd een vlucht gepland om u naar Kameroen te repatriëren op datum van 10 februari 2017, maar deze repatriëring werd op het laatste moment afgelast daar u zich verzette in de kantoren van de luchtvaartpolitie. Er werd nadien opnieuw een vlucht gepland om u naar Kameroen te repatriëren, op datum van 8 maart 2017. Op 22 februari 2017 diende u een **tweede asielaanvraag** in. Als nieuwe elementen in het kader van deze tweede asielaanvraag, verwees u naar de feiten die u reeds uiteenzette in het kader van uw eerste asielaanvraag, verwees u naar uw geboorteaakte, de barbarij van de lokale religie en tradities, een krantenartikel waarin u genoemd werd, de preciaire situatie in Engelstalig Kameroen, verklaarde u homoseksueel te zijn, en wenst u uw penis als bewijs naar voren te brengen, alsook verwees u naar activiteiten als online politiek activist.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag deels steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen reeds heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U diende geen beroep in tegen deze beslissing van het CGVS. Bijgevolg kan er vooralsnog van worden uitgegaan dat deze inhoudelijke beoordeling ervan vast staat, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. **Echter, in onderhavig geval is er geenszins dergelijk element in uw dossier voorhanden.**

Wat betreft de door u neergelegde kopie van uw geboorteakte – die volgens u een bewijs zou zijn voor de door u geopperde geboortedatum – dient vastgesteld dat, zo valt te lezen op de betreffende kopie van uw geboorteakte, deze afgeleverd werd op datum van 20 februari 2012 – na uw vertrek uit Kameroen. Dat deze geboorteakte pas opgesteld werd nadat u op 19 december 2011 een eerste keer asiel vroeg, nadat de Dienst Vreemdelingenzaken twijfels had geuit omtrent uw beweerde leeftijd, en nadat er een medische test werd uitgevoerd op 22 december 2011 om uw leeftijd te bepalen, doet reeds **grote twijfels rijzen bij de authenticiteitswaarde van dit document.** Voorts dient vastgesteld dat u enkel een kopie van deze akte weet voor te leggen. Kopieën hebben echter geen enkele bewijswaarde daar deze eenvoudigweg met het nodige knip- en plakwerk, aangepast of zelf opgesteld kunnen worden. Verder dient opgemerkt dat, wat betreft documenten afkomstig uit Kameroen in het algemeen, blijkt uit de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat Kameroen een van de meest corrupte landen ter wereld is, en er met betrekking tot deze problematiek amper vooruitgang wordt geboekt. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan. De geboorteakte die u voorlegt, bevat voorts geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen helemaal niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Wat betreft het door u neergelegde artikel **'Up Station Mountain Club: Why Dethroned Babanki Fon was Murdered'** dienen volgende vaststellingen gedaan. Dit betreft een artikel over een traditionele leider te Kedjom- Keku, daterend uit januari 2006 – een zestal jaren voorafgaand uit uw vertrek uit Kameroen. Er kan niet worden ingezien wat u met dit artikel poogt aan te tonen, daar dit artikel verhaalt over het wedervaren van een traditionele leider van een dorp waar u nooit woonde, een zestal jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Kameroen. Er kan voorts niet ingezien worden wat het verband is tussen dit artikel en uw persoon. In zoverre u dit artikel neerlegt om – zoals u in uw verklaringen betreffende uw meervoudige asielaanvraag aangeeft – te wijzen op de 'woede en de barbaarse gevolgen van uw traditie' (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1), dient opgemerkt dat dit een artikel betreft daterend van bijna zes jaar voorafgaand aan uw vertrek, over een traditioneel leider van een dorp waar u nooit woonde. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de inhoud van dit meer dan 11 jaar oude artikel enig verband heeft met uw persoon, noch maakt u in concreto aannemelijk dat de inhoud van dit artikel een 'vrees voor vervolging', dan wel een 'risico op het lijden van ernstige schade' in uw hoofde constitueert. Wat betreft uw verklaring dat u zelf ook het slachtoffer geweest bent van fysiek geweld dat u werd aangedaan door militieleden die handelen in opdracht van de dorpsleider en de traditionele ouderen in het dorp, dient vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds volledig ongeloofwaardig bevonden werd. Het door u neergelegde artikel daterend uit januari 2006, verandert helemaal niets aan de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste asielaanvraag, en kan dan ook niet beschouwd worden als zijnde een 'nieuw element' in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag.

U verklaarde tevens **dat er een genocide aan de gang zou zijn** in de regio's 'Northwest' en 'Southwest', van Kameroen (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1). Niettegenstaande de ernst van de door u gehanteerde terminologie – 'genocide', zijnde een systematische en gerichte vernietiging van een etnische, raciale, religieuze of nationale groep – legt u geen enkel element neer ter ondersteuning van deze bewering. Het CGVS vond nergens terug in de beschikbare informatie omtrent Kameroen, dat er een genocide aan de gang zou zijn in bepaalde delen van het land. Deze verklaringen van u kunnen dan ook niet ernstig genomen worden. U verklaarde verder **dat u een online politiek activist zou zijn sinds 2016, en u een online-oorlog zou voeren tegen het heersende regime in Kameroen.** U verklaarde dat u foto's en video's deelt op het internet betreffende de huidige crisis in Kameroen, opdat de wereld zou zien hoe het regime in Kameroen een genocide aan het uitvoeren is

(zie 'Written Declaration Plural Application, punt 2.1, 2.3, 2.6 in administratief dossier). U verklaarde verder dat ook Amerikaans president Donald Trump dit onderwerp aansneed in een tweet, en er ook nieuws gebracht werd over Engelstalig Kameroen op de zender 'TV5 Monde' en in het magazine 'Journal d'Afrique' op 23/02/2017 – u legde ter ondersteuning van uw verklaringen evenwel geen enkel element neer. **Wat betreft het door u beweerde 'politiek activisme' dient vastgesteld dat u geen enkele verwijzing maakte naar de internetsite waar u beweerdelijk foto's en video's zou delen en kritiek zou leveren op het regime in Kameroen. U legde ook geen enkel element neer waaruit dit activisme zou moeten blijken. Er dient derhalve vastgesteld dat u enkel verklaarde politiek actief te zijn op internet sinds het jaar 2016, maar u dit op geen enkele manier aantoonde of concreet maakt.** Verder dient vastgesteld dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u geen lid was van een politieke partij in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18/12/2012, p. 6). U verklaarde dat uw nonkel wel een lid was van 'Southern Cameroons National Council' (SCNC) – een beweging die strijdt voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen – maar gevraagd of u zelf ook sympathiseerde met deze beweging, antwoordde u ontkennend. U verklaarde voorts – gevraagd of uw nonkel u soms vertelde over SCNC – dat uw nonkel er u niet over sprak, daar u 'niets van doen heeft met politiek' (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18/12/2012, p. 10). **Wat betreft de situatie in Engelstalig Kameroen in het algemeen, dient vastgesteld dat er sinds eind oktober 2016 sprake is van protesten in de Engelssprekende regio's van Kameroen, meer bepaald in de steden Bamenda en Buea, die neergeslagen worden door de Kameroense autoriteiten met behulp van traangas en waterkanonnen. De Kameroense autoriteiten zouden voorts op 17 januari 2017 de toegang tot het internet hebben geblokkeerd in de regio's 'Northwest' en 'Southwest', in een poging de bevolking te verhinderen gebruik te maken van sociale media om informatie betreffende de protesten te verspreiden. Hoewel de situatie in de regio's 'Northwest' en 'Southwest' geenszins bemoedigend kan worden genoemd, dient vastgesteld dat er nergens in de beschikbare informatie wordt gesproken over een 'genocide' die er gaande zou zijn, noch over een situatie van veralgemeend willekeurig geweld. U maakt dan ook niet aannemelijk waarom de huidige protesten die sinds eind oktober 2016 gaande zijn in de steden Bamenda en Buea, een nieuw element zouden uitmaken in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, en een 'vrees voor vervolging', dan wel een 'risico op het lijden van ernstige schade' in uw hoofde zouden constitueren.**

U verklaarde verder in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag dat u homoseksueel zou zijn (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1, 1.2, 2.1, 2.3, 2.4, 2.7, 5.1, en 6). U verklaarde te vrezen gedood te zullen worden omwille van uw seksuele geaardheid (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1), en dat u er als homoseksueel niet welkom zou zijn (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 2.1). U gaf voorts aan dat uw homoseksuele gevoelens sinds uw kindertijd een fysiologische behoefte voor u uitmaakten (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 2.3), en u sinds uw kindertijd geen emotionele gevoelens heeft ten aanzien van het vrouwelijke geslacht (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 2.4). U legde verder uit dat u in een omgeving leefde met vele jongens, en uw gevoelens u er op die manier toe brachten anale seks uit te proberen. U legde uit dat u uw homoseksualiteit voornamelijk beleefde met arme studenten, die u alcohol zou geven, en die u dan zou penetreren nadat deze in slaap vallen. U voegde eraan toe dat u ze eerst eens zou knijpen om er zich van te verzekeren dat ze diep sliepen, u dan snel vaseline zou aanbrengen op uw penis en de anus van uw slachtoffer, en dat deze bij het wakker worden zouden klagen over een vreemde ervaring, als ware het allemaal een droom. U voegde er tot slot aan toe dat u normalerwijze van slachtoffer zou wisselen, om zo elke verdenking te vermijden. U verklaarde tevens dat de autoriteiten in uw land ervan op de hoogte zouden zijn dat u homoseksueel bent (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 2.7), u een gevangenisstraf riskeert van meer dan tien jaar, en dat uw dorp en de daar gangbaar zijnde tradities, u geen ruimte zouden geven voor de beleving van uw homoseksualiteit (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 5.1).

Wat betreft uw verklaring dat u homoseksueel zou zijn, iets waarvan u zelf reeds op de hoogte zou zijn sinds uw kindertijd, dienen volgende opmerkingen gemaakt. In het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde u op geen enkel moment dat u homoseksueel zou zijn. Immers, in het kader van uw eerste asielaanvraag maakte u gewag van valse beschuldigingen van homoseksualiteit – u verklaarde dat u er valselijk van werd beschuldigd een homoseksuele relatie te hebben met een zekere Andre (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18/12/2012, p. 8, 9 en 10) – maar gevraagd of u ooit een homoseksuele relatie heeft gehad in Kameroen, dan wel of er een kern van waarheid schuilde in de beschuldigingen die tegen u geuit werden, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u dat [homoseksualiteit] nooit heeft gedaan (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18/12/2012, p. 17). Gevraagd of die beschuldigingen dan volledig vals waren, antwoordde u bevestigend dat dit valse beschuldigingen waren, en voegde u er nogmaals aan toe dat u zo'n zaken niet doet. Er dient derhalve vastgesteld dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag er op geen enkel moment gewag van maakte dat u homoseksueel zou zijn – integendeel zelfs, u ontkende expliciet ooit homoseksuele betrekkingen te hebben gehad. Uw huidige

verklaringen – ruim vier jaar nadat uw eerste asielaanvraag geweigerd werd, een beslissing waartegen u nooit in beroep ging – namelijk dat u er zich reeds van uw kindertijd bewust zou van zijn dat u homoseksueel bent, en de wijze waarop u beschrijft dat u mannen verkrachtte in hun slaap, zijn dan ook niet ernstig te noemen. Dat u plots oppert homoseksueel te zijn [iets dat u van zichzelf reeds geweten zou hebben sinds uw kindertijd] hoewel u dit nog ontkende in het kader van uw eerste asielaanvraag wanneer hiernaar werd gepeild, weet dan ook helemaal niet te overtuigen.

Verder dient vastgesteld, betreffende uw verklaring dat u als homoseksueel een terugkeer naar Kameroen vreest, alsook betreffende alle andere motieven die u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag inroept, dat u pas een tweede asielaanvraag indiende nadat u opgesloten werd in een gesloten centrum, en nadat een eerste poging tot repatriëring naar Kameroen op 10 februari 2017 mislukte omdat u zich verzette in de kantoren van de luchtvaartpolitie. Pas nadat een tweede repatriëeringsdatum op 8 maart 2017 voorzien werd, diende u een tweede asielaanvraag in op 22 februari 2017, en maakte u gewag van een vrees voor vervolging in het geval van terugkeer naar Kameroen. Hierbij kan eveneens worden opgemerkt dat, wanneer u in het gesloten centrum op 29/12/2016 gehoord werd met het oog op uw repatriëring naar Kameroen, u letterlijk gevraagd werd of u redenen heeft omwille van dewelke u niet kunt terugkeren naar uw land [Kameroen], en u toen enkel verklaarde dat u geen familie meer zou hebben in Kameroen, en u in een adoptieprocedure zou zitten (zie 'Questionnaire 'Droit d'être entendu' dd. 29/12/2016, punt 9 in administratief dossier). U maakte toen geen enkele verwijzing naar uw beweerde homoseksuele geaardheid, noch naar de andere asielmotieven die u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag naar voren schuift. **Dat u sinds 27/12/2012 – de datum waarop uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd geweigerd - naliët enige asielaanvraag in te dienen, en pas beslist dit te doen bij een tweede repatriëeringspoging, doet fundamenteel afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees, en is volstrekt niet verenigbaar met een 'gegronde vrees voor vervolging', noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'. Er kan dan ook enkel besloten worden dat uw huidige verklaring, dat u homoseksueel zou zijn, dan ook enkel gemotiveerd wordt door zuiver opportunistische beweegredenen.**

Wat betreft de door u beweerde homoseksuele geaardheid legde u voorts volgende verklaringen af. U gaf, in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, aan **dat u uw penis als bewijs naar voren wenst te brengen** (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1). **Het dient echter vastgesteld dat uw penis zich niet in het administratief dossier bevindt, en u hiervan geen enkel stuk neerlegt. Hieromtrent dient tevens opgemerkt dat op geen enkel denkbare manier ingezien kan worden hoe uw penis überhaupt enige bewijskracht zou kunnen bezitten – er wordt u dan ook aangeraden om uw penis voor zichzelf te houden. Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag beschikte over uw penis, en deze als dusdanig geen 'nieuw element' uitmaakt.** U verklaarde omtrent uw penis verder dat u graag onderworpen zou worden aan wat u een 'penistest' noemt, en uw penis een bewijs is van uw handelen, uw emoties, en uw vermogen om eender welke man die het CGVS naar u brengt, te penetreren (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 7). **Uw verklaringen zijn niet ernstig te noemen, en lijken er enkel op gericht om het CGVS en haar medewerkers uit te dagen en te schofferen. Uw ronduit belachelijke verklaringen omtrent uw penis en uw activiteiten als verkrachter in Kameroen zijn niet ernstig te noemen, en doen enkel afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van uw verklaringen.**

Tot slot dient vastgesteld dat u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag een artikel neerlegde, verschenen in de lokale krant 'Mudeka Voice' met als titel 'The forceful deportation of a Cameroonian gay activist from the Kingdom of Belgium'. U wenst met het neerleggen van dit artikel aan te tonen dat uw leven in Kameroen in gevaar is (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 1.1), en u verklaarde de publicatiedatum van het betreffende artikel niet te kennen (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 3.1). U verklaarde eveneens niet te weten wie de bron zou zijn van deze lokale krant, en dat u enkel in het bezit kwam van het artikel via een activist die in België zou wonen (zie 'Written Declaration Plural Application, punt 3.2). In dit artikel wordt uw naam genoemd, en wordt u tevens genoemd als een populaire homoactivist die in december 2011 aan vervolging ontsnapte. Er dient echter opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag, na uw vertrek uit Kameroen in december 2011, op geen enkel moment verklaarde dat u een homoactivist zou zijn geweest in Kameroen. Voorts wordt in dit artikel aangegeven dat de Belgische autoriteiten u plannen te deporteren naar Kameroen en u op heden in een deportatiecentrum verblijft. Verder wordt er geschreven dat er plannen bestaan om u bij aankomst in een luchthaven te Kameroen – te Douala of Yaounde – te doden, dat luchthavenpersoneel te Douala en Yaounde op de hoogte zouden zijn van deze informatie, alsook zouden er plannen zijn om elke Europese politie of escorte die u zou begeleiden, aan te vallen. Het artikel sluit af met een dankbetuiging aan de Belgische autoriteiten, omdat dezen zich 'bekeerd zouden hebben tot de Afrikaanse traditionele religie, middels het bestraffen van een Afrikaanse homoactivist'. Na een grondige lezing van dit artikel, dient tevens vastgesteld dat de auteur ervan schijnbaar

over bovenzintuiglijke vermogens moet beschikken, daar deze eveneens schrijft dat **‘voorafgaand aan de eerste week van mei 2017, weigerde onze bron echter het exacte deportatiecentrum te noemen in hetwelk deze man vastgehouden wordt’**. Deze zin – waarin overduidelijk aangegeven wordt dat het betreffende artikel niet geschreven werd voorafgaand aan de eerste week van de maand mei 2017 – toont duidelijk het gefabriceerde en valse karakter aan van dit artikel, daar het helemaal geen steek houdt dergelijke zaken te schrijven, in een artikel dat op datum van uw tweede asielaanvraag (22/02/2017) reeds verschenen bleek. Eveneens kan opgemerkt worden dat u van dit artikel enkel een kopie neerlegde, en dit artikel door gelijk wie, gelijk waar, gelijk wanneer en gelijk waarom geschreven kan zijn, en u zelf niet eens weet aan te geven wanneer dit artikel zou zijn verschenen, noch op welke bronnen dit artikel zich zou baseren. Er kan derhalve geen enkele authenticiteitswaarde toegekend worden aan de kopie van het artikel *‘The forceful deportation of a Cameroonian gay activist from the Kingdom of Belgium’* dat u neerlegde.

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle andere door u ingediende verblijfsprocedures afgewezen werden, u op geen enkel moment een probleem van artikel 3 EVRM aanhaalde, en er derhalve geen schending aangetoond werd van het artikel 3 EVRM. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de

artikelen 48/, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van het EVRM en van artikel 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt de beslissing te hervormen zo niet te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift nog een in het Engels opgestelde geschreven verklaring en een krantenartikel.

2.2. Beoordeling

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld als volgt: *“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag deels steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen reeds heeft uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U diende geen beroep in tegen*

deze beslissing van het CGVS. Bijgevolg kan er vooralsnog van worden uitgegaan dat deze inhoudelijke beoordeling ervan vast staat, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

Aan de basis van zijn huidige, tweede asielaanvraag legt verzoeker volgende nieuwe elementen voor: (i) een kopie van zijn geboorteakte, (ii) een artikel, (iii) een verwijzing naar de genocide die in bepaalde regio's in Kameroen bezig zou zijn, (iv) verzoeker zou online politiek actief zijn sedert 2016 en (v) verzoeker zou homoseksueel zijn.

Vooreerst kan worden vastgesteld dat de door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde documenten verzoekers geloofwaardigheid niet vermogen te herstellen. De commissaris-generaal beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Wat betreft de door u neergelegde kopie van uw geboorteakte – die volgens u een bewijs zou zijn voor de door u geopperde geboortedatum – dient vastgesteld dat, zo valt te lezen op de betreffende kopie van uw geboorteakte, deze afgeleverd werd op datum van 20 februari 2012 – na uw vertrek uit Kameroen. Dat deze geboorteakte pas opgesteld werd nadat u op 19 december 2011 een eerste keer asiel vroeg, nadat de Dienst Vreemdelingenzaken twijfels had geuit omtrent uw beweerdde leeftijd, en nadat er een medische test werd uitgevoerd op 22 december 2011 om uw leeftijd te bepalen, doet reeds **grote twijfels rijzen bij de authenticiteitswaarde van dit document.** Voorts dient vastgesteld dat u enkel een kopie van deze akte weet voor te leggen. Kopieën hebben echter geen enkele bewijswaarde daar deze eenvoudigweg met het nodige knip- en plakwerk, aangepast of zelf opgesteld kunnen worden. Verder dient opgemerkt dat, wat betreft documenten afkomstig uit Kameroen in het algemeen, blijkt uit de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat Kameroen een van de meest corrupte landen ter wereld is, en er met betrekking tot deze problematiek amper vooruitgang wordt geboekt. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan. De geboorteakte die u voorlegt, bevat voorts geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen helemaal niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.*

Wat betreft het door u neergelegde artikel ‘Up Station Mountain Club: Why Dethroned Babanki Fon was Murdered’ dienen volgende vaststellingen gedaan. Dit betreft een artikel over een traditionele leider te Kedjom- Keku, daterend uit januari 2006 – een zestal jaren voorafgaand uit uw vertrek uit Kameroen. Er kan niet worden ingezien wat u met dit artikel poogt aan te tonen, daar dit artikel verhaalt over het wedervaren van een traditionele leider van een dorp waar u nooit woonde, een zestal jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Kameroen. Er kan voorts niet ingezien worden wat het verband is tussen dit artikel en uw persoon. In zoverre u dit artikel neerlegt om – zoals u in uw verklaringen betreffende uw meervoudige asielaanvraag aangeeft – te wijzen op de ‘woede en de barbaarse gevolgen van uw traditie’ (zie ‘Written Declaration Plural Application, punt 1.1), dient opgemerkt dat dit een artikel betreft daterend van bijna zes jaar voorafgaand aan uw vertrek, over een traditioneel leider van een dorp waar u nooit woonde. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de inhoud van dit meer dan 11 jaar oude artikel enig verband heeft met uw persoon, noch maakt u in concreto aannemelijk dat de inhoud van dit artikel een ‘vrees voor vervolging’, dan wel een ‘risico op het lijden van ernstige schade’ in uw hoofde constitueert. Wat betreft uw verklaring dat u zelf ook het slachtoffer geweest bent van fysiek geweld dat u werd aangedaan door militieleden die handelen in opdracht van de dorpsleider en de traditionele ouderen in het dorp, dient vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds volledig ongeloofwaardig bevonden werd. Het door u neergelegde artikel daterend uit januari 2006, verandert helemaal niets aan de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste asielaanvraag, en kan dan ook niet beschouwd worden als zijnde een ‘nieuw element’ in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag.”

Verzoeker weerlegt deze motieven op geen enkele wijze zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekers verwijzing naar de algemene situatie - volgens zijn verklaringen zou er een genocide bezig zijn in bepaalde regio's van Kameroen - en het betoog dat hij plots politiek activist zou geworden zijn wordt in de bestreden beslissing afgewezen op grond van de vaststelling dat verzoeker geen enkel element aanbrengt ter ondersteuning van deze beweringen. Verzoeker weerlegt ook dit motief niet dat dienvolgens door de Raad wordt overgenomen.

In het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker eveneens dat hij homoseksueel zou geworden zijn en om deze reden vreest gedood te worden in geval van terugkeer naar Kameroen. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat zijn homoseksualiteit werd afgewezen op grond van een louter schriftelijke analyse van de vragenlijst met persoonlijke verklaring en documenten zodat de verwerende partij niet tot de juiste feitenvinding is kunnen komen. Verzoeker vervolgt dat hij had moeten gehoord worden opdat hij de gelegenheid zou gekregen hebben om zijn vrees voor blootstelling aan een reëel risico op hardheidsdrempel overschrijdende mishandeling te kunnen staven en toelichten. Verzoeker beklemtoont dat zijn homoseksualiteit een nieuw element is en dat de verwerende partij door hem niet te horen, tekort geschoten is in haar onderzoeksplicht.

De bestreden beslissing gaat uitgebreid in op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksualiteit. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag op geen enkel ogenblik verklaarde dat hij homoseksueel zou zijn wel in tegendeel, in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag maakte hij nog gewag van valse beschuldigingen van homoseksualiteit. Op dat ogenblik gevraagd of hij ooit een homoseksuele relatie zou gehad hebben in Kameroen, dan wel of er een kern van waarheid schuilde in de beschuldigingen die tegen hem geuit werden, antwoordde verzoeker dat hij nooit homoseksueel is geweest en bevestigde hij dat de beschuldigingen van homoseksualiteit vals waren. Verzoeker voegde er nog aan toe “dat hij zulke zaken niet doet”. Kortom verzoeker heeft tijdens zijn vorige asielaanvraag op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het feit dat hij homoseksueel zou zijn, wel integendeel hij ontkende uitdrukkelijk ooit homoseksuele betrekkingen te hebben gehad.

Terecht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook besluiten dat verzoekers huidige verklaringen in het kader van zijn tweede asielaanvraag (ruim vier jaar nadat zijn eerste asielaanvraag geweigerd werd en verzoeker nooit in beroep ging tegen de beslissing) met betrekking tot zijn beweerde homoseksualiteit waarvan hij zich reeds sedert zijn kindertijd bewust zou en ten gevolge waarvan hij mannen verkrachtte in hun slaap, niet ernstig zijn. Het voorgaande klemmt des te meer nu tevens blijkt dat verzoeker wanneer hij in het gesloten centrum op 29 december 2016 gehoord werd met het oog op zijn repatriëring naar Kameroen en hem de vraag gesteld werd om welke hij niet kan terugkeren naar Kameroen hij zich beperkte tot het feit dat hij geen familie meer zou hebben in Kameroen en in een adoptieprocedure zou zitten (vragenlijst, ‘*Droit d’être entendu*’ d.d. 29 december 2016, punt 9). Op geen enkel ogenblik maakte verzoeker toen gewag van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, noch van andere asielmotieven die hij in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag aanvoert.

Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen op 27 december 2012 en hij nooit beroep aantekende tegen de negatieve beslissing van de commissaris-generaal. Verzoeker wachtte vervolgens vijf jaar om een tweede asielaanvraag in te dienen tot op het ogenblik dat de repatriëring naar Kameroen nakend was. Meer bepaald diende verzoeker zijn tweede asielaanvraag slechts in bij een tweede repatriëringspoging - voorzien op 8 maart 2017 - nadat hij reeds opgesloten was in een gesloten centrum en een eerste poging tot repatriëring naar Kameroen op 10 februari 2017 mislukt was.

De laattijdigheid van verzoekers asielaanvraag relateert op ernstige wijze de nood aan internationale bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker dermate lang gewacht heeft met het indienen van een tweede asielaanvraag is een aanwijzing dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vrees.

Gelet op wat voorafgaat kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit. De door verzoeker toegevoegde documenten aan zijn verzoekschrift doen hieraan geen afbreuk.

In zoverre verzoeker nog laakt dat de bestreden beslissing werd genomen zonder dat hij werd gehoord, dient het volgende te worden benadrukt.

Het hoorrecht, zoals neergelegd in artikel 41 van het Handvest dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt, verzekert het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen. De Raad wijst erop dat volgens vaste rechtspraak van

het Hof van Justitie het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht vormt (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 81-82). Het hoorrecht maakt tevens deel uit van de grondrechten die bestanddeel zijn van de rechtsorde van de Unie en die verankerd zijn in het Handvest.

Dit hoorrecht dient niet enkel door de instellingen van de Unie te worden erkend, maar aangezien het een algemeen beginsel van het Unierecht betreft, ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten wanneer zij beslissingen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (Zie artikel 51 van het Handvest en de toelichtingen bij het Handvest van de grondrechten Pb.C. 14 december 2007, afl. 303). Zie ook HvJ 18 december 2008, C-349/07, *Sopropé*, ro. 38 en HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 86).

Het hoorrecht kent een algemene toepassing. Het Hof heeft steeds gewezen op het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie. Vaste rechtspraak van het Hof stelt dan ook dat dit hoorrecht van toepassing is in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden, d.i. een besluit dat de belangen van de betrokken persoon ongunstig kan beïnvloeden. (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 85 en de daar aangehaalde rechtspraak).

In casu wordt verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging genomen overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Het staat buiten twiifel dat een dergelijke beslissing een bezwarend besluit betreft dat de belangen van betrokken vreemdeling ongunstig kan beïnvloeden.

Het artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet werd ingevoegd bij wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van de bepalingen vervat in de Europese Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, en meer bepaald van artikel 32, § 4. Het hoorrecht zoals gewaarborgd door artikel 41 van het Handvest is *in casu* derhalve van toepassing. Immers, een nationale maatregel, waaronder zowel formele als materiële wetgeving als individuele toepassingen worden begrepen, valt binnen de werkingssfeer van het Unierecht wanneer hij wordt aangenomen ter omzetting van een richtlijn of dezelfde doelstellingen nastreeft als een richtlijn, of wanneer hij een invloed heeft op een door het Unierecht verzekerd recht. In al deze gevallen moet de nationale maatregel de Europese algemene rechtsbeginselen respecteren (M. DESOMER, "De Belgische asielprocedure en de Europese administratieve rechtsbeginselen van de hoorplicht en het recht op inzage", *T. Vreemd.* 2009, 20).

Of er sprake is van een schending van het hoorrecht, moet worden beoordeeld aan de hand van de specifieke omstandigheden van elk geval, met name de aard van de betrokken handeling, de context van de vaststelling ervan en de rechtsregels die de betrokken materie beheersen. (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 34).

Artikel 32.3 van Richtlijn 2005/85/EG voorziet in de mogelijkheid van een voorafgaand onderzoek met betrekking tot de vraag of er nieuwe elementen aanwezig zijn die relevant zijn met betrekking tot de definitieve uitkomst van een voorgaande asielaanvraag. Het betreft in essentie de vraag of er alsnog pertinente of manifeste redenen zijn die, gelet op de in het kader van de behandeling van de eerdere aanvraag gedane vaststellingen, een internationale beschermingsstatus wettigen. In dit verband bepaalt artikel 34.2 c) van Richtlijn 2005/85/EG ook dat de bevoegde instantie kan afzien van een persoonlijk gehoor. Het is dan ook mogelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van de elementen die aan de minister of diens gemachtigde dienen te worden meegedeeld, zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid, een beslissing neemt (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 22-23).

Deze mogelijkheid werd voorzien in artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat luidt als volgt: "*In afwijking van § 1 kan de Commissaris-generaal in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet.*" Dit artikel werd gewijzigd bij artikel 2 van het

koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit het Verslag aan de Koning blijkt dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal, dat de commissaris-generaal kan oordelen dat hij na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en dat de commissaris-generaal kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C-301/87, Jurispr. blz. I-307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C-288/96, Jurispr. blz. I-8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C-141/08 P, Jurispr. blz. I-9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C-96/11 P, punt 80).

Hieruit volgt dat *in casu* niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure, in dit geval de besluitvorming inzake het niet in overweging nemen van een tweede asielaanvraag, een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit, *in casu* de beslissing houdende weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag, leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 39).

Om een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, dient de Raad *in casu* aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanig wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat verzoekster *in casu* specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het in overweging nemen van haar tweede asielaanvraag hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40).

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen valabele elementen bij die hij dan wel zou hebben aangevoerd binnen het kader van het hoorrecht die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn tweede asielaanvraag.

Zoals *supra* reeds benadrukt heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitgebreid gemotiveerd waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers homoseksualiteit. Verzoeker betwist deze beoordeling op generlei wijze, noch brengt hij elementen bij waaruit kan blijken dat de commissaris-generaal "niet tot de juiste feitenvinding [is kunnen] komen" en de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER